

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

18. července 2013*

„Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/20/ES — Článek 12 — Správní poplatky uložené podnikům dotčeného odvětví — Vnitrostátní právní úprava ukládající operátorům elektronických komunikací platbu poplatku určeného na pokrytí nákladů na fungování vnitrostátních regulačních orgánů“

Ve spojených věcech C-228/12 až C-232/12 a C-254/12 až C-258/12,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podané rozhodnutími Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Itálie) ze dne 22. února 2012, došlými Soudnímu dvoru dne 14. května 2012 (věci C-228/12 až C-232/12) a dne 24. května 2012 (věci C-254/12 až C-258/12), v řízeních

Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 a C-258/12),

Fastweb SpA (C-229/12 a C-232/12),

Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 a C-254/12),

Telecom Italia SpA (C-255/12 a C-256/12),

Sky Italia srl (C-257/12)

proti

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni,

Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 až C-232/12, C-255/12 a C-256/12),

Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 a C-257/12),

Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

za přítomnosti:

Wind Telecomunicazioni SpA (C-228/12, C-229/12, C-232/12, C-255/12 až C-258/12),

Telecom Italia SpA (C-228/12, C-230/12, C-232/12 a C-254/12),

Vodafone Omnitel NV (C-230/12 a C-254/12),

* Jednací jazyk: italština.

Fastweb SpA (C-230/12, C-254/12 aC-256/12),

Television Broadcasting System SpA (C-257/12),

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení E. Jarašiūnas (zpravodaj), předseda senátu, A. Ó Caoimh a C. G. Fernlund, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Vodafone Omnitel NV M. Libertinim a V. Cerulli Irellim, avvocati,
- za Fastweb SpA G. Navou, F. Paccianim a V. Moscou, avvocati,
- za Wind Telecomunicazioni SpA G. M. Robertim, S. Fiorucci, B. Caravitu Di Torito, I. Perego a M. Serponem, avvocati,
- za Telecom Italia SpA F. S. Cantella, F. Cardarellim a F. Lattanzim, avvocati,
- za Sky Italia srl O. Grandinettim a R. Mastroiannim, avvocati,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s A. De Stefanem, avvocato dello Stato,
- za belgickou vládu J.-C. Halleuxem a T. Maternem, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu M. Bulterman a C. Wissels, jako zmocněnkyněmi,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, jako zmocněncem, ve spolupráci s S. Gonçalves do Cabem, advogado,
- za Evropskou komisi E. Montaguti a L. Nicolae, jako zmocněnkyněmi,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vypsání generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu článku 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337).
- 2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci deseti sporů, v nichž na jedné straně stojí Vodafone Omnitel NV, Fastweb SpA (dále jen „Fastweb“), Wind Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA a Sky Italia srl a na druhé Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Úřad pro dozor nad komunikacemi, dále jen

„AGCOM“), Presidenza del Consiglio dei Ministri (předseda rady ministrů), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (Komise pro zajištění provádění zákona o stávce v nezbytných veřejných službách) a Ministero dell'Economia e delle Finanze (ministerstvo hospodářství a financí), ve věci zrušení rozhodnutí ukládajících operátorům poskytujícím služby nebo zajišťujícím síť elektronických komunikací platit příspěvek na pokrytí veškerých nákladů vnitrostátního regulačního orgánu (dále jen „VRO“), které nejsou hrazeny rozpočtem členského státu.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Bod 30 odůvodnění autorizační směrnice zní:

„Poskytovatelům služeb elektronických komunikací lze uložit správní poplatky, z nichž jsou financovány činnosti [VRO] spojené s řízením systému oprávnění a udělováním práv na užívání. Takové poplatky by se měly omezovat jen na pokrytí skutečných správních nákladů na tyto činnosti. Za tímto účelem by měla být zajištěna průhlednost příjmů a výdajů [VRO] prostřednictvím každoročního zveřejnění celkové částky vybraných poplatků a vzniklých správních nákladů. To umožní podnikům ověřit si, zda jsou správní náklady a poplatky v rovnováze.“

- 4 Článek 12 této směrnice, nadepsaný „Správní poplatky“, zní následovně:

„1. Jakékoli správní poplatky ukládané podnikům, které poskytují službu nebo zajišťují síť podle obecného oprávnění, nebo kterým bylo uděleno právo na užívání:

- a) souhrnně pokrývají jen ty správní náklady, které vzniknou při řízení, kontrole a prosazování systému obecného oprávnění, práv na užívání a zvláštních povinností uvedených v čl. 6 odst. 2, které mohou zahrnovat náklady na mezinárodní spolupráci, harmonizaci a normalizaci, analýzu trhu, sledování plnění a na další kontrolu trhu, jakož i na regulační činnost zahrnující přípravu a prosazování sekundárního práva a správních rozhodnutí, jako jsou rozhodnutí o přístupu a propojení, a
- b) jsou ukládány jednotlivým podnikům objektivním, průhledným a přiměřeným způsobem, který minimalizuje dodatečné správní náklady a související poplatky.

2. Pokud [VRO] ukládají správní poplatky, zveřejní každoročně přehled svých správních nákladů a celkovou částku vybraných poplatků. Podle rozdílu mezi celkovou částkou poplatků a správními náklady budou provedeny odpovídající úpravy.“

Italské právo

- 5 Článek 2 odst. 38 zákona č. 481 ze dne 14. listopadu 1995 o pravidlech hospodářské soutěže a regulaci služeb veřejného zájmu – Zřízení regulačních orgánů pro služby veřejného zájmu (legge n. 481 – Norme per la concorrenza e la regolazione dei servizi di pubblica utilità. Istituzione delle Autorità di regolazione dei servizi di pubblica utilità) ze dne 14. listopadu 1995 (GURI č. 270 ze dne 18. listopadu 1995) stanovil, že nezávislé orgány jsou zčásti financovány částkou hrazenou ze zvláštní položky státního rozpočtu a ve zbývající části příspěvkem ve výši nepřesahující jedno promile z výnosů v loňském roce, který platí operátoři poskytující tuto službu. Výše tohoto příspěvku a podmínky jeho placení byly stanoveny ministerskými vyhláškami přijímanými každoročně za tímto účelem.

- 6 Ustanovení čl. 6 odst. 2 zákona č. 249 o zřízení Úřadu pro dozor nad komunikacemi a normami týkajícími se telekomunikačních a televizních systémů (legge 31 luglio 1997, n. 249 – Istituzione dell’Autorità per le garanzie nelle comunicazioni e norme sui sistemi delle telecomunicazioni e radiotelevisivo) ze dne 31. července 1997 (GURI č. 177 ze dne 31. července 1997) výslovně připomněl systém příspěvků již stanovený pro jiné orgány, a dále upravil možnost užít na tuto činnost v případě nezbytnosti a podle kritérií zohledňujících náklady tohoto nástroje jako náhrady za služby poskytované AGCOM na základě zákona, včetně vedení rejstříků operátorů.
- 7 Legislativní nařízení č. 259 o zákoníku elektronických komunikací (decreto legislativo n° 259 – Codice delle comunicazioni elettroniche) ze dne 1. srpna 2003 (GURI č. 214 ze dne 15. září 2003) označilo AGCOM za VRO.
- 8 Článek 12 odst. 1 autorizační směrnice byl v italském právu proveden ustanovením čl. 34 odst. 1 uvedeného zákoníku elektronických komunikací, který zní následovně:

„Kromě příspěvků uvedených v článku 35 mohou být podnikům, které zajišťují síť nebo poskytují službu na základě obecného oprávnění, nebo kterým bylo uděleno právo na užívání, uloženy správní poplatky, pokrývající výhradně celkové správní náklady, které vzniknou při řízení, kontrole a uplatňování systému obecného oprávnění, práv na užívání a zvláštních povinností uvedených v čl. 28 odst. 2, které mohou zahrnovat náklady na mezinárodní spolupráci, harmonizaci a normalizaci, analýzu trhu, kontrolu souladu a na jiné kontroly trhu, jakož i náklady související s regulační činností zahrnující zpracování a provádění sekundárního práva a správních rozhodnutí, jako jsou rozhodnutí o přístupu a propojení. Správní poplatky jsou rozloženy mezi jednotlivé podniky objektivním, průhledným a přiměřeným způsobem, který minimalizuje dodatečné správní náklady a související poplatky.“

- 9 Italské právo rozlišuje správní poplatky týkající se výkonu rozhodovací činnosti, která patří do pravomoci ministero per lo Sviluppo Economico (ministerstva pro hospodářský rozvoj), a příspěvky operátorů určené na pokrytí nákladů regulačních činností spojených se systémem obecných oprávnění, vykonávaných v plném rozsahu AGCOM.
- 10 Právní úprava příspěvku ve prospěch nezávislých orgánů (mezi nimi AGCOM) byla změněna zákonem č. 266 o ustanoveních pro účely sestavování ročního a víceletého státního rozpočtu (finanční zákon 2006) [legge n. 266 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2006) ze dne 23. prosince 2005 (GURI č. 302 ze dne 29. prosince 2005, dále jen „zákon č. 266/2005“).
- 11 Článek 1 odst. 65 zákona č. 266/2005 zní:

„Od roku 2007 jsou náklady týkající se fungování [...] [AGCOM] v části, která není kryta financováním ze státního rozpočtu, financovány příslušným trhem, podle pravidel stanovených platnými právními předpisy a ve výši příspěvku stanovené rozhodnutím jednotlivých orgánů při dodržení maximálních limitů stanovených zákonem, a placeny přímo těmto orgánům.“

- 12 Článek 1 odst. 66 zákona 266/2005 zní:

„Při prvním použití v roce 2006 se výše příspěvku operátorů v odvětví komunikací [...] stanoví na 1,5 promile z výnosů vyplývajících z posledního schváleného rozpočtu přede dnem vstupu tohoto zákona v platnost. Pro následující roky mohou být [AGCOM] ve smyslu odstavce 65 přijaty případné změny výše a způsobu placení poplatku až do maximální výše 2 promile z výnosů vyplývajících z rozpočtu schváleného před přijetím rozhodnutí“.

- 13 Výše a způsoby placení příspěvku stanoveného v čl. 1 odst. 66 zákona č. 266/2005 byly určovány každoročně následujícími rozhodnutími AGCOM, a sice rozhodnutím č. 110/06/CONS pro rok 2006, rozhodnutím č. 696/06/CONS pro rok 2007, rozhodnutím č. 604/07/CONS pro rok 2008, rozhodnutím č. 693/08/CONS pro rok 2009, rozhodnutím č. 722/09/CONS pro rok 2010, rozhodnutím č. 599/10/CONS pro rok 2011 a rozhodnutím č. 650/11/CONS pro rok 2012.
- 14 Právní úprava v dané oblasti byla dále doplněna čl. 2 odst. 241 zákona č. 191 o ustanoveních pro účely sestavování ročního a víceletého státního rozpočtu (finanční zákon 2010) [legge n. 191 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2010)] ze dne 23. prosince 2009 (GURI č. 302 ze dne 30. prosince 2009), který stanovil převod části částek plynoucích AGCOM jiným vnitrostátním nezávislým správním orgánům.

Spory v původních řízeních a předběžná otázka

- 15 Od roku 1996 jsou operátoři, kteří nabízí v Itálii službu veřejného zájmu, plátcí povinného příspěvku na provozní náklady orgánů kontroly těchto služeb. Tato právní úprava se vztahuje i na operátory, kteří poskytují služby nebo zajišťují síť elektronických komunikací.
- 16 Povinnost platit příspěvek na fungování orgánů pro regulaci služeb veřejného zájmu, kterou mají operátoři v odvětví elektronických komunikací, byla zavedena zákonem č. 481/1995 ze dne 14. listopadu 1995. Po změně tohoto zákona, účinné od roku 2007, jsou provozní náklady takových kontrolních orgánů, jako je AGCOM, které nejsou financovány ze státního rozpočtu, hrazeny operátory odvětví, ve kterém tyto orgány působí. Výše tohoto příspěvku je stanovena rozhodnutím dotčeného orgánu do maximální zákonné výše 2 promile obrátu uvedených operátorů. Příspěvek je placen přímo AGCOM.
- 17 V tomto rámci je AGCOM zmocněn určovat výši a způsoby placení příspěvku akty správní povahy, které musí být předloženy ke schválení předsedovi rady ministrů.
- 18 Další ustanovení byla přijata zákonem č. 191 ze dne 23. prosince 2009 o ustanoveních pro účely sestavování ročního a víceletého státního rozpočtu (finanční zákon 2010), který zaprvé ještě snížil podíl státu na financování provozních nákladů AGCOM a zadruhé stanovil až do roku 2012 systém převodu financování některých vnitrostátních orgánů včetně AGCOM na jiné vnitrostátní orgány.
- 19 V tomto kontextu provedl AGCOM u operátorů poskytujících služby nebo zajišťujících síť elektronických komunikací šetření, aby ověřil dodržení povinností platit příspěvek stanovenou zákonem č. 266/2005.
- 20 Po tomto šetření AGCOM doručil Vodafone Omnitel NV, Fastweb, Wind Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA a Sky Italia srl rozhodnutí, kterými informoval každou z těchto společností, že pro roky 2006 až 2010 nebyla část příspěvků na jeho provozní náklady zaplacená, a vyzval je, aby tyto částky zaplatily ve lhůtě 30 dnů. Tito operátoři poté podali k předkládajícímu soudu žaloby na zrušení těchto rozhodnutí. Podle předkládacích rozhodnutí žalobci v původním řízení zpochybňují požadované částky a tvrdí, že jsou poplatkem hrazeny položky, které přímo nesouvisí s náklady na fungování tohoto orgánu za účelem regulace trhu *ex ante*, která spočívá v udělování oprávnění.
- 21 V předkládacím rozhodnutí provádí Tribunale amministrativo regionale per il Lazio analýzu článku 12 autorizační směrnice a bodu 13 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro síť a služby elektronických komunikací, směrnice 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení a směrnice 2002/20/ES (Úř. věst. L 337, s. 37) a uvádí, že vnitrostátní úprava dotčená žalobami, které mu byly předloženy, stanoví prostřednictvím poplatků ukládaných soukromým operátorům regulovaného odvětví pokrytí

všech nákladů AGCOM, které nejsou pokryty státním financováním, mechanismem založeným na příjmech z prodeje a poskytování služeb těchto operátorů, což umožňuje přizpůsobit příspěvek vyžadovaný od každého z operátorů v závislosti na jeho hospodářské výkonnosti. Podle tohoto soudu však z unijního práva vyplývá, že správní poplatky uložené operátorům jsou odůvodněny pouze u nákladů skutečně VRO vynaložených nikoliv na činnosti jakékoliv povahy, ale na činnost regulace trhu *ex ante*, která spočívá v udělování oprávnění. Má tedy za to, že poplatky plynoucí AGCOM musí být omezeny do výše nákladů vynaložených pro účely této regulace.

- 22 Za těchto podmínek se Tribunale amministrativo regionale per il Lazio rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku, která je totožného znění ve věcech C-228/12 až C-232/12 a C-254/12 až C-258/12:

„Musí být ustanovení práva Společenství platná v daném odvětví, zejména ustanovení [autorizační] směrnice č. 2002/20, vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě uvedené v tomto usnesení, konkrétně zákonu [č. 266/2005], zejména z důvodu jejího konkrétního používání při regulaci?“

- 23 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 15. června 2012 byly věci C-228/12 až C-232/12 a C-254/12 až C-258/12 spojeny pro účely písemné i ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

K návrhu na zahájení ústní části řízení

- 24 Dopisem došlým kanceláři Soudního dvora dne 8. března 2013 navrhla společnost Fastweb zahájení ústní části řízení s tvrzením, že nastala nová skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora. Tato účastnice řízení uvedla, že AGCOM dne 29. listopadu 2012 po uzavření písemné části řízení v projednávaných věcech zveřejnil sdělení určené italské vládě, kterým ji vyzval, aby nepřistupovala k prodloužení vnitrostátní právní úpravy, kterou se řídí systém financování AGCOM, z důvodu jeho neslučitelnosti s unijním právem.
- 25 K tomuto je třeba uvést, že Soudní dvůr podle čl. 76 odst. 2 jednacího řádu na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta rozhodl, že jednání nebude nařízeno, jelikož měl za to, že vyjádření předložená v průběhu písemné části řízení jsou dostatečným podkladem pro rozhodnutí v projednávaných věcech.
- 26 Dále je třeba připomenout, že podle článku 83 téhož řádu může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídit zahájení nebo znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora.
- 27 V projednávané věci má Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta za to, že disponuje všemi poznatky nezbytnými pro zodpovězení otázky položené předkládajícím soudem a že nová skutečnost uvedená společností Fastweb nemůže mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce.
- 28 Není tedy namístě vyhovět návrhu Fastweb na zahájení ústní části řízení.

K předběžné otázce

K přípustnosti

- 29 Italská vláda vyjadřuje pochybnosti o přípustnosti žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce a uvádí, že předkládací rozhodnutí neobsahují dostatečný popis skutkového rámce a italské právní úpravy použitelné ve sporech v původních řízeních.
- 30 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že potřeba dospět k výkladu unijního práva, který bude vnitrostátnímu soudci k užítku, vyžaduje, aby tento soudce vymezil skutkový a právní rámec, ze kterého vychází otázky, které pokládá, nebo aby alespoň vysvětlil skutkové předpoklady, na kterých jsou tyto otázky založeny (rozsudky ze dne 17. února 2005, Viacom Outdoor, C-134/03, Sb. rozh. s. I-1167, bod 22; ze dne 14. prosince 2006, Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio, C-217/05, Sb. rozh. s. I-11987, bod 26, a ze dne 17. července 2008, Raccanelli, C-94/07, Sb. rozh. s. I-5939, bod 24).
- 31 Informace poskytnuté v předkládacích rozhodnutích mají nejen umožnit Soudnímu dvoru, aby podal užitečné odpovědi, ale rovněž poskytnout vládám členských států, jakož i ostatním zúčastněným, možnost předložit vyjádření v souladu s článkem 23 statutu Soudního dvora Evropské unie (usnesení ze dne 2. března 1999, Colonia Versicherung a další, C-422/98, Recueil, s. I-1279, bod 5; rozsudky ze dne 8. listopadu 2007, Schwibbert, C-20/05, Sb. rozh. s. I-9447, bod 21, jakož i Raccanelli, uvedený výše, bod 25).
- 32 V projednávané věci vylíčení skutkových okolností sporů v původních řízeních, i když je stručné, a popis použitelného vnitrostátního práva v předkládacích rozhodnutích umožnily účastníkům v původním řízení a vládám členských států předložit vyjádření k položené otázce, jak to dokazují písemná vyjádření předložená Soudnímu dvoru těmito účastníky v původním řízení, jakož i italskou, belgickou, nizozemskou a portugalskou vládou a Evropskou komisí. Na základě uvedených rozhodnutí Soudní dvůr disponuje dostatkem právních a skutkových poznatků, aby mohl vyložit dotčená pravidla unijního práva a dát užitečnou odpověď na položenou otázku.
- 33 Za těchto okolností je třeba mít za to, že žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce jsou přípustné.

K věci samé

- 34 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda musí být unijní právo vykládáno v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená v původním řízení, na jejímž základě jsou podniky poskytující služby nebo zajišťující síť elektronických komunikací povinny platit poplatek určený k pokrytí veškerých nákladů vzniklých VRO, které nejsou financovány státem, jejíž výše je určena v závislosti na příjmech dosažených těmito podniky.
- 35 K tomuto je třeba připomenout, že autorizační směrnice nestanoví pouze pravidla týkající se řízení o udělení obecných oprávnění nebo práv na užívání radiových frekvencí nebo čísel a jejich obsahu, ale rovněž pravidla týkající se povahy, nebo dokonce rozsahu, peněžních povinností souvisejících s uvedenými řízeními, které mohou členské státy ukládat podnikům v odvětví elektronických komunikací (viz obdobně rozsudky ze dne 18. září 2003, Albacom a Infostrada, C-292/01 a C-293/01, Recueil, s. I-9449, body 35 a 36; ze dne 21. července 2011, Telefónica de España, C-284/10, Sb. rozh. s. I-6991, bod 18, jakož i ze dne 27. června 2013, Vodafone Malta a Mobisle Communications, C-71/12, bod 20).

- 36 Právní rámec zaručující svobodu zajišťovat sítě a poskytovat služby elektronických komunikací, stanovený autorizační směrnici, by byl zbaven užitečného účinku, pokud by členské státy měly volnost při určování fiskální zátěže, kterou musí podniky v tomto odvětví nést (viz obdobně výše uvedené rozsudky Albacom a Infostrada, bod 38, jakož i Telefónica de España, bod 19).
- 37 Správní poplatky ukládané podnikům poskytujícím služby nebo zajišťujícím síť za účelem financování činností VRO v oblasti správy systému oprávnění a udělování práv na užívání, jsou upraveny článkem 12 autorizační směrnice, ve kterém směrnice 2009/140, zmíněná předkládajícím soudem, neprovedla žádnou změnu.
- 38 Ze znění čl. 12 odst. 1 písm. a) autorizační směrnice vyplývá, že členské státy mohou ukládat podnikům, které na základě obecného oprávnění poskytují službu nebo zajišťují síť nebo kterým bylo uděleno právo na užívání radiových frekvencí nebo čísel, pouze správní poplatky, které souhrnně pokrývají jen ty správní náklady, které vzniknou při řízení, kontrole a prosazování systému obecného oprávnění, práv na užívání a zvláštních povinností uvedených v čl. 6 odst. 2 této směrnice, které mohou zahrnovat náklady na mezinárodní spolupráci, harmonizaci a normalizaci, analýzu trhu, sledování a na další kontrolu trhu, jakož i na regulační činnost zahrnující přípravu a prosazování sekundárního práva a správních rozhodnutí, jako jsou rozhodnutí o přístupu a propojení.
- 39 Takové poplatky mohou pokrývat pouze náklady související s činnostmi připomenutými v předcházejícím bodě, které nemohou zahrnovat výdaje spojené s jinými úkoly (viz obdobně rozsudky ze dne 19. září 2006, i-21 Germany a Arcor, C-392/04 a C-422/04, Sb. rozh. s. I-8559, body 29, 32, 34 a 35, jakož i Telefónica de España, uvedený výše, bod 23).
- 40 Jak tedy uvádí předkládající soud, poplatky uložené na základě článku 12 autorizační směrnice nejsou určeny k pokrytí správních nákladů jakékoliv povahy, které vznikly VRO.
- 41 Autorizační směrnice ostatně nestanoví ani způsob určení výše správních poplatků, které mohou být uloženy na základě článku 12 této směrnice, ani podmínky vybírání těchto poplatků. Z článku 12 odst. 2 uvedené směrnice vykládaného ve světle jejího bodu 30 odůvodnění však vyplývá, že uvedené poplatky musí krýt skutečné správní náklady na činnosti uvedené v bodě 38 uvedeného rozsudku a být v rovnováze s těmito náklady. Veškeré příjmy získané členskými státy z dotčeného poplatku tedy nemohou překročit výši veškerých nákladů spojených s těmito činnostmi (viz obdobně výše uvedený rozsudek Telefónica de España, bod 27). Článek 12 odst. 1 písm. b) autorizační směrnice dále členskými státem ukládá, aby rozložily uvedené správní poplatky mezi podniky objektivním, průhledným a přiměřeným způsobem.
- 42 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že členské státy mohou podnikům poskytujícím službu nebo zajišťujícím síť elektronických komunikací ukládat poplatek na financování činností VRO, avšak pod podmínkou, že tento poplatek je určen výhradně k pokrytí nákladů na činnosti uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. a) autorizační směrnice, že veškeré příjmy dosažené z uvedeného poplatku nepřekračují veškeré náklady na tyto činnosti a že tento poplatek je mezi podniky rozložen objektivním, průhledným a přiměřeným způsobem, ověření čehož spočívá na předkládajícím soudu.
- 43 S ohledem na všechny tyto úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět, že článek 12 autorizační směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, na jejímž základě jsou podniky poskytující služby nebo zajišťující síť elektronických komunikací povinny platit poplatek určený na uhrazení veškerých nákladů vzniklých VRO, které nejsou financovány státem, jehož výše je určována v závislosti na příjmech dosažených těmito podniky, pod podmínkou, že tento poplatek je určen výhradně k pokrytí výdajů souvisejících s činnostmi uvedenými v odstavci 1 písm. a) tohoto ustanovení, že veškeré příjmy dosažené na základě výběru uvedeného poplatku nepřekročí náklady související s těmito činnostmi a že tento poplatek je mezi podniky rozložen objektivním, průhledným a přiměřeným způsobem, ověření čehož spočívá na předkládajícím soudu.

K nákladům řízení

- 44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Článek 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, na jejímž základě jsou podniky poskytující služby nebo zajišťující síť elektronických komunikací povinny platit poplatek určený na uhrazení veškerých nákladů vzniklých vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, které nejsou financovány státem, jehož výše je určována v závislosti na příjmech dosažených těmito podniky, pod podmínkou, že tento poplatek je určen výhradně k pokrytí výdajů souvisejících s činnostmi uvedenými v odstavci 1 písm. a) tohoto ustanovení, že veškeré příjmy dosažené na základě výběru uvedeného poplatku nepřekročí náklady související s těmito činnostmi a že tento poplatek je mezi podniky rozložen objektivním, průhledným a přiměřeným způsobem, ověření čehož spočívá na předkládajícím soudu.

Podpisy.